

نخبه‌کشی یا امت‌کشی؟

● مهر داد خلیلی

کتاب «نخبه‌کشی» مطالبی را که در رابطه با مردم ایران مطرح می‌کند که می‌تواند برای روحیه ملت بزرگ ایران بسیار زیان‌بخش باشد، از این جهت لازم دیدم ارزیابی کوتاهی نسبت به آن ارائه نمایم. لازم به ذکر است که تنها انگیزه اینجانب برای این نگارش صرفاً احساس مسئولیت نسبت به مردم کشورم و نظام حکومتی منتخب آنان بوده است.

با اطمینان می‌توان ادعا کرد که این کتاب هیچ مسئله و نکته جدیدی را مطرح نکرده است. تمامی نظریات نویسنده محترم بارها و بارها از جانب دیگر صاحب‌نظران و اهل تحقیق بیان شده و دلایل به وجود آمدن چنین اوضاع و احوالی برای کشورمان مورد بررسی و ارزیابی همه جانبه قرار گرفته است.

تنها تفاوت عمده در دو چیز خلاصه می‌شود: اول هتاک‌ی و بی‌حرمتی جسورانه به ایرانیان و دوم ایجاد روحیه یأس و ناامیدی شدید در خواننده. خود نویسنده محترم می‌گوید: «واقعیت این است که اگر کسی این نوشته را این نام به من می‌داد و می‌گفت آیا واقعا کاری به صورت روشمند و جامعه‌شناسانه و درخور اسم برگزیده برای عنوان کتاب انجام شده، می‌گفتم نه. ولی با کمی گذشت می‌پذیرفتم.» (صفحه ۷).

همچنین می‌گوید: «صمیمانه به خوانندگان عزیز این نوشته عرض می‌کنم که این کار، کتابی ژرف و فرهنگستانی به معنی دانشگاهی نیست. وقتی که برای آن گذاشته‌ام و مدارگی که بر آن استناد کرده‌ام و کتابهای مرجع قابل استفاده، همه و همه شاید درخور این نباشد که این نام برآورنده کتاب باشد، کتاب‌های مرجع قابل

استفاده و اسناد مورد استفاده همه به راحتی و غنی‌تر از آنچه آورده‌ام می‌تواند تهیه شود. کاری تاریخی که در شأن مورخین است انجام نداده‌ام.»

یکی از دلایل استقبال از این کتاب را مشابهت وقایع آن و وضعیت فعلی کشورمان می‌دانند. به نظر اینجانب چنین برداشتی کاملاً اشتباه و بی‌انصافی می‌باشد.

نویسنده محترم کتاب اعتقاد دارند که به دیدگاهی نو دست یافته است. این یافته جدید گناهکار دانستن مردم ایران در قتل رهبران فکری خودشان می‌باشد. ایشان مردم ایران را هم به عنوان مجرم و هم به عنوان پدیدآورنده علت جرم محکوم نموده‌اند.

«این کتاب هیچ مسئله و نکته جدیدی را مطرح نکرده است»

«یکی از برجسته‌ترین ویژگی‌های این

کتاب توهین بی‌پرده می‌باشد

شما به عنوان حمایت از چند نخبه و

در انتقاد به «نخبه‌کشی» خود «امت‌کشی»

کرده‌اید

یکی از برجسته‌ترین ویژگی‌های این کتاب، توهین و فحاشی بی‌پرده و صریح می‌باشد. به حدی که قلب هر میهن‌دوستی را به درد می‌آورد. همچنین برای تأیید توهین‌های خود از نظریات خارجی‌ان و دشمنان نیز شاهد آورده‌اند. اجازه دهید قبل از ادامه بحث، صفاتی را که ایشان به مردم ایران نسبت داده‌اند، ذکر کنم: تنبل و کم‌کار، غیرخلاق، رقت‌انگیز، دارای فرهنگ ملی غیر خلاق و...

بنده تعجب می‌کنم که چطور ایشان به ملت خودشان توهین می‌کنند.

چطور زندگی و فرهنگ این ملت را «نخبه‌کشی» می‌دانند؟ و چطور از خود نمی‌پرسد که اگر فرزندان انقلابی ملت «هژیر و رزم‌آرا» را از پای درنیآورده بودند آیا مصدق فرصت نخبه‌شدن می‌یافت؟ آیا اینان از نخبگان ملت نبودند؟ و آیا ندیده گرفتن آنها نخبه‌کشی نیست؟

ایشان در قتل و برکناری سه بزرگوار (یعنی قائم‌مقام، امیرکبیر و مصدق) دست خون‌آلود ملت را می‌بینید. اما خونی را که از قلم خودشان در قتل صدها هزار تن از مردم ایران می‌چکد نمی‌بینند. قبل از رسیدن به زمان انقلاب اسلامی به دو مورد از نخبه‌کشی ایشان اشاره می‌کنیم.

آیا شما ندیدید آن همه جوانانی را که با قطره، قطره خون از وجب به وجب این مملکت دفاع کردند؟

شما به عنوان حمایت از چند نخبه و در انتقاد به «نخبه‌کشی» خود امت‌کشی کرده‌اید. □